

Старецътъ се наведе и почна да граби съ ръка живите въглени. Той ги слагаше въ ската на дрехата си, но тъ не прогорѣха самата дреха...

„Що е това? — мислѣше овчарътъ. Кучетата кротки като агнета, кривакътъ не се удава, въгленитѣ не изгарятъ дрехата! ... “